

Standardy ochrony małoletnich w placówce medycznej Aler-med. Dermatologia we Wrocławiu

Postanowienia ogólne

1. Standardy ochrony małoletnich obowiązują w Aler-med.Dermatologia z siedzibą we Wrocławiu , ul. Legnicka 55/U4. Standardy zostały opracowane w związku z obowiązkami prawnymi nałożonymi ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2. Obowiązek przestrzegania standardów spoczywa na każdym członku personelu oraz właścicielu podmiotu leczniczego.
3. Dla potrzeb przeciwdziałania krzywdzeniu małoletnich, personel i kierownictwo podejmuje działania określone standardami również w sytuacji zaobserwowania lub powzięcia informacji o krzywdzeniu małoletniego przez dorosłe osoby trzecie lub przez innych małoletnich.
4. Za wdrożenie, monitorowanie przestrzegania, ocenę realizacji standardów oraz inne zadania określone w standardach odpowiedzialny jest właściciel podmiotu leczniczego, który powierza zadania pracownikom placówki.
5. Pracodawca będzie prowadził weryfikację kandydatów do pracy z dziećmi w myśl nowych przepisów. Osoba ubiegająca się o pracę z małoletnimi, zobowiązana zostanie do przedstawienia informacji z krajowego rejestru karnego. Kandydat na pracownika narodowości innej niż polska, będzie musiał dostarczyć pracodawcy informację z rejestru karnego ze swojego państwa, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej, związanej z kontaktami z dziećmi. Kandydat do pracy zostanie również zobowiązany do złożenia oświadczenia o państwie lub państwach, w których mieszkał w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Polska i państwo jego obywatelstwa, oraz przedłożyć informację z rejestrów karnych tych państw. Wszystkie informacje zostaną dołączane do akt pracownika.
6. Każdy członek personelu ma obowiązek zapoznania się ze standardami. Potwierdzeniem zapoznania się ze standardami przez pracownika jest złożenie przez niego podpisu, poświadczającego, że zapoznał się, rozumie i będzie przestrzegał wszystkich procedur.

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi a personelem

- Podstawową zasadą czynności podejmowanych przez personel Aler-med. Dermatologia, w kontaktach z małoletnimi jest działanie na rzecz ich dobra.
- Członkowie personelu traktują małoletnich:
 - z szacunkiem, okazują zrozumienie dla ich trudności, problemów i potrzeb,
 - dbają o przestrzeganie ich praw pacjenta,
 - respektują ich prawo do opieki ze strony przedstawicieli ustawowych bądź opiekunów faktycznych,
 - tłumaczą im podejmowane działania,

- dają możliwość wyrażania przez dziecko swojego zdania oraz zapewniają mu prawo do bycia wysłuchanym.

- Personel zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności i taktu w kontaktach z małoletnim, który doznał znęcania fizycznego, psychicznego lub wykorzystania seksualnego
- Na badanie małoletniego pacjenta należy uzyskać zgodę osoby uprawnionej według przepisów prawa polskiego, z zastrzeżeniem sytuacji nagłych
- Badanie małoletniego przeprowadza się w obecności jego przedstawiciela ustawowego, opiekuna faktycznego. Badanie małoletniego może łączyć się z koniecznością rozebrania pacjenta, oglądania, dotykania wyłącznie w sytuacjach mających uzasadnienie medyczne
- Badając okolice intymne należy zachować szczególny takt i umiar, tłumacząc potrzebę wykonania takich badań i ich przebieg
- Podczas badania małoletniego pacjenta należy zapewnić mu intymność adekwatną do jego wieku, potrzeb i oczekiwań.

Katalog zachowań zabronionych

- Zabrania się stosowania jakiejkolwiek formy lub postaci przemocy wobec małoletnich (zarówno przemocy fizycznej, jak i werbalnej), polegającej w szczególności na stosowaniu kontaktu fizycznego o charakterze agresywnym, krytyki lub obraźliwego bądź dyskryminującego zachowania.
- Zabrania się dotykania małoletnich w sposób, który mógłby zostać nieprawidłowo zinterpretowany lub który wykracza poza uzasadnioną potrzebę medyczną.
- Zabrania się prezentowania małoletnim niedozwolonych treści
- Zabrania się wyśmiewania małoletnich, poniżania ich lub etykietowania.
- Kontakt fizyczny z małoletnim nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, ani wynikać z relacji władzy lub autorytetu.
- Personel nie może kontaktować się bezpośrednio z małoletnim z pominięciem jego przedstawiciela ustawowego.
- Personel nie może nawiązywać kontaktów z małoletnim w innej niż przewidziana udzielaniem świadczeń zdrowotnych formie.

I. Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że na terenie placówki znajduje się rodzic/opiekun prawny pod wpływem alkoholu lub narkotyków

1. Pracownik powiadamia o swoich przypuszczeniach Właściciela placówki.

2. Odizolowuje rodzica/opiekuna prawnego od reszty osób w placówce. Ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego, ale pod nadzorem innego pracownika, jeśli sam nie może przejąć nadzoru. Rodzic/opiekun prawny dziecka jest proszony o opuszczenie placówki.
3. Właściciel lub pracownik zawiadamia Komisariat Policji, gdy rodzic/opiekun prawny jest agresywny, bądź swoim zachowaniem zagraża życiu lub zdrowiu innych osób.
4. Dziecko nie może zostać wydane osobie podejrzanej o spożycie alkoholu lub innej substancji psychoaktywnej. Należy poinformować i poprosić o przybycie innej osoby wskazanej do odbioru dziecka. W przypadku braku takiej osoby- należy poinformować policję i postępować zgodnie ze wskazaniem funkcjonariuszy.
5. Spożywanie alkoholu/narkotyków na terenie placówki jest całkowicie zakazane.
6. Zaistniałe zdarzenie jest odnotowane w formie notatki służbowej przez pracownika placówki.

Podstawa prawna: Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

II. Procedura postępowania w sytuacji pacjenta małoletniego zaniedbanego

1. Pracownik dokonuje obserwacji pacjenta, a następnie przeprowadza z nim rozmowę celem ustalenia jego sytuacji (w szczególności, czy domownicy zajmują się nim, czy rozmawia z nimi o swoich problemach, czy spożywa w domu posiłki i jak często, czy domownicy spożywają w domu alkohol i jak często, jak się do pacjenta zwracają, czy pomagają mu w codziennych czynnościach, jak się do niego odnoszą).
2. Po rozmowie z pacjentem oraz biorąc pod uwagę własne obserwacje, pracownik w porozumieniu z kierownikiem placówki podejmuje działania, których celem jest pomoc pacjentowi. Z dokonanych ustaleń sporządza notatkę.
3. O dokonanych ustaleniach pracownik informuje kierownika placówki, przekazując mu swoją notatkę.
4. Pracownik kontaktuje się z rodzicami/opiekunem prawnym (o ile dotyczy) pacjenta celem umówienia spotkania w placówce. W spotkaniu tym biorą udział: pracownik podejmujący ww. czynności, rodzice/opiekunowie prawni (o ile dotyczy) pacjenta oraz kierownik placówki. Podczas spotkania podjęta zostaje próba wyjaśnienia sytuacji i ustalenia przyczyny zaniedbania pacjenta. Jeżeli przyczyną zaniedbania pacjenta jest zła sytuacja finansowa rodziny, wówczas uczestnicy spotkania ustalają zasady postępowania z pacjentem i sposoby udzielenia pomocy zarówno jemu, jak i jego rodzinie. Podejmuje się decyzję o ewentualnym złożeniu wniosku do ośrodka pomocy społecznej.

5. Gdy okaże się, że przyczyną zaniedbania pacjenta jest demoralizacja (alkoholizm, narkomania w rodzinie, przemoc), wówczas kierownik placówki informuje służące ku temu organy o potrzebie wdrożenia procedury „Niebieskiej karty”.

Podstawy prawne:

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej

Kodeks wykroczeń

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich

III. Procedura postępowania w sytuacji posiadania przez rodzica/opiekuna prawnego przedmiotów niedozwolonych na terenie placówki

1. Pracownik placówki, który jest świadkiem posiadania przez rodzica/opiekuna prawnego niedozwolonego narzędzia lub substancji, w obecności innego pracownika placówki ma prawo żądać oddania niebezpiecznego przedmiotu/substancji i podejmuje działanie zmierzające do jego zabezpieczenia (zachowując środki ostrożności deponuje w sekretariacie, gabinecie psychologa lub zabezpiecza pomieszczenie, w którym znajduje się przedmiot przed dostępem innych osób). Pracownik ma również prawo żądać, aby rodzic/opiekun prawny pokazał zawartość torby oraz kieszeni, ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie, co do ich związku z poszukiwanym przedmiotem/substancją. Pracownik nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani torby - jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. Jeżeli rodzic/opiekun prawny nie chce oddać przedmiotu lub niedozwolonej substancji pracownik interweniujący natychmiast powiadamia Dyrektora/kierownika podmiotu
3. Pracownik odbiera niebezpieczny przedmiot (dobrowolne oddanie przedmiotu), przeprowadza rozmowę z rodzicem/opiekunem prawnym wyjaśniając przyczyny przyniesienia tego przedmiotu, pouczając o grożącym niebezpieczeństwie oraz informując o konsekwencjach
4. Pracownik sporządza notatkę służbową.
5. W przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest to narkotyk lub substancja przypominająca narkotyk, czy przedmiot zagrażający zdrowiu i życiu, Dyrektor/Kierownik wzywa policję.

Podstawa prawna: Kodeks karny

IV. Procedura bezpieczeństwa dziecka na terenie placówki

Używanie wulgarnych słów/ Niekulturalne zachowanie/ Dewastacja i niszczenie mienia placówki/bójki/ Wymuszania oraz psychiczna agresja

- upomnienie osoby przez pracownika w obecności innych osób

- zobowiązanie osoby do naprawienia wyrządzonej szkody, poniesienia kosztów finansowych

- sporządzenie notatki ze zdarzenia,
- rozmowa wyjaśniającej
- poinformowanie policji.
- pracownik ma prawo zażądać zwrotu przywłaszczonej rzeczy, zażądać aby pokazać zawartość torby oraz kieszeni w obecności innego pracownika placówki.

Podstawa prawna:

Kodeks karny

Kodeks wykroczeń

V. Procedura współpracy z rodziną dziecka- pacjenta

Rodzina pacjenta ma prawo do bezpośredniego (spotkania) oraz pośrednio (mail, sms, poczta tradycyjna, telefon, komunikatory internetowe) z pracownikiem placówki.

Każde spotkanie z pracownikiem musi zostać wcześniej ustalone w terminie wskazanym przez placówkę. Pracownicy nie prowadzą rozmów z rodziną pacjenta bez ustalonego terminu spotkania.

Pracownicy powinni prowadzić ewidencję kontaktów oraz korespondencji z rodziną pacjenta

W sprawie skarg i wniosków organem właściwym do rozpoznania jest Dyrektor placówki.

Rodzina w kontakcie z pracownikiem powinna przestrzegać zasad i regulaminu placówki.

Podstawa prawna:

Ustawa o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

VI. Procedura postępowania z agresywnym dzieckiem

1. W przypadku zaobserwowania (zgłoszenia przez innych) agresji (fizycznej, psychicznej, słownej) pracownik interweniujący przerywa to zachowanie.
2. Pracownik identyfikuje dzieci-pacjentów biorących udział w zdarzeniu (ofiara, agresor, świadek).
3. Pracownik przeprowadza rozmowę z pacjentem/pacjentami, w celu ustalenia okoliczności zdarzenia, udziela stosownych pouczeń.
4. Pracownik raportuje zdarzenie (opis zdarzenia, osoby uczestniczące, sprawca, poszkodowany, nazwisko osoby interweniującej wraz z podpisem itp.).

5. Pracownik informuje rodzica/opiekuna prawnego (o ile dotyczy) pacjenta-sprawcy zdarzenia, o zaistniałej sytuacji.
6. W przypadku zdarzenia o szczególnie drastycznym przebiegu (stwarzającego zagrożenie dla zdrowia lub życia) lub powtarzających się zdarzeń pracownik zobowiązany jest powiadomić o tym fakcie właściciela- wspólnie ustalają dalszy przebieg postępowania (m. in. rozważają możliwość udzielenia pacjentom pomocy psychologicznej lub poinformowania o zaistniałym zdarzeniu Policji).

Podstawa prawna:

Ustawa Kodeks Karny

Kodeks Wykroczeń

Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich

VII. Procedura postępowania w sytuacji gdy na terenie placówki znajduje się osoba lub zwierzę zagrażające bezpieczeństwu dzieci

1. Ucieczka z zagrożonego rejonu drogą ewakuacji, poza rejon zagrożenia.
2. Ewakuacja tylko w przypadku bezpośredniej bliskości wyjścia, z dala od źródła zagrożeni

W przypadku zarządzenia ewakuacji:

- zostaw wszystkie swoje rzeczy w miejscu, gdzie się znajdują,
- korzystaj z wyznaczonej drogi ewakuacji,
- po drogach ewakuacyjnych poruszaj się szybko, unikaj blokowania ruchu, zatrzymywania się, czy też gwałtownego napierania na poruszających się z przodu.

Podczas ewakuacji:

- zachowaj ciszę, spokój, rozwagę,
 - udzielaj pierwszej pomocy w miejscu bezpiecznym, jedynie wtedy, gdy nie ma to wpływu na własne bezpieczeństwo,
 - ostrzegaj o niebezpieczeństwie,
3. W przypadku braku możliwości ewakuacji należy się ukryć lub zabarykadować w pomieszczeniu bezpiecznym.
 4. Jeżeli nie miałeś możliwości ewakuować się lub ukryć albo zabarykadować w pomieszczeniu bezpiecznym, a twoje życie lub zdrowie jest bezpośrednio zagrożone w bezpośrednim kontakcie z napastnikiem – walcz, a jeżeli nie jesteś w stanie podjąć walki – błagaj o litość

Podczas działań służb ratowniczych:

- zachowaj spokój,
- jeżeli nie jesteś pewien, że to służby ratownicze nie otwieraj drzwi (służby zrobią to same)
- stosuj się do wszystkich poleceń służb,
- nie trzymaj nic w rękach,
- nie zadawaj pytań podczas ewakuacji,
- unikaj gwałtownych ruchów, alarmujących gestów itp.,
- poddaj się kontroli bezpieczeństwa,
- jeżeli posiadasz istotne informacje o napastnikach lub ofiarach, przekaz je służbom ratowniczym.

Podstawa prawna: Kodeks karny art. 162

VII. Wypadek, któremu uległo dziecko w związku z czynnościami wykonywanymi na terenie podmiotu

Pracownik placówki powinien podjąć następujące kroki:

1. Zapewnia opiekę i udziela doraźnej pomocy medycznej.
2. Powiadamia kierownika placówki o nieszczęśliwym wypadku.
3. Jeśli zachodzi konieczność wzywa na miejsce lekarza.
4. Domaga się pisemnej opinii lekarza stwierdzającej czy poszkodowane dziecko doznało ciężkich uszkodzeń ciała.
5. Sporządza notatkę służbową, w której opisuje przebieg zdarzenia.
6. Powiadamia inspektora BHP o zdarzeniu.

W razie wypadku powodującego ciężkie uszkodzenia ciała, wypadku zbiorowego lub śmiertelnego, kierownik podejmuje następujące kroki:

1. Zapewnia natychmiastową pomoc i opiekę poszkodowanemu dziecku
2. Zawiadamia o wypadku inspektora BHP, organ nadzorujący, Prokuraturę lub Policję.
3. Zabezpiecza miejsce wypadku.
4. Powołuje zespół powypadkowy, który ustala okoliczności i przyczyny wypadku i sporządza protokół powypadkowy.
5. Zatwierdza protokół podpisany przez zespół powypadkowy.
6. Doręcza niezwłocznie protokół PIP.
7. W przypadku zbiorowego zatrucia pokarmowego, powiadamia Stację Sanitarno - Epidemiologiczną.

Podstawa prawna : Kodeks karny art. 162

IX. Procedura postępowania w sytuacji zatrzymania przez policję na terenie podmiotu dziecka sprawcy czynu karalnego

W przypadku zaistnienia sytuacji, która może wskazywać na popełnienie przez dziecko czynu karalnego, informacja jest niezwłocznie przekazywana dyrektorowi/kierownikowi podmiotu.

Kierownik placówki dokonuje wstępnej oceny sytuacji.

W przypadku uznania, że zachowanie dziecka może stanowić czyn karalny, kierownik niezwłocznie powiadamia odpowiednie służby, tj. policję.

Personel, działając zgodnie z instrukcjami policji, zabezpiecza miejsce zdarzenia oraz wszelkie potencjalne dowody.

Rodzice lub opiekunowie prawni dziecka, który jest podejrzany o popełnienie czynu karalnego, są niezwłocznie informowani o sytuacji przez dyrektora/kierownika.

Personel współpracuje z policją, dostarczając wszelkich niezbędnych informacji, dokumentów i innych dowodów związanych z sytuacją.

Osoby, które były świadkami zdarzenia, mogą być przesłuchiwane przez policję w obecności pracowników lub innego upoważnionego przedstawiciela podmiotu.

Dziecko podejrzane o popełnienie czynu karalnego ma prawo do wsparcia psychologicznego.

kierownik zgłasza sprawę do odpowiednich jednostek dbając jednocześnie o ochronę prywatność dziecka oraz innych osób zaangażowanych w sprawę.

Podstawa prawna: Kodeks postępowania karnego

X. Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania pracownika wobec dziecka

Zgłoszenie incydentu:

1. a) Dziecko, który doświadczyło agresywnego zachowania ze strony pracownika, lub był świadkiem takiego zdarzenia, powinien niezwłocznie zgłosić do pracownika podmiotu
2. b) Wszelkie informacje są traktowane jako poufne.

Początkowe działania:

1. a) Osoba, której zgłoszono incydent, powinna zapewnić wsparcie dziecku, który doświadczył agresji oraz uspokoić go.
2. b) Należy niezwłocznie poinformować kierownika o zaistniałej sytuacji.

Powiadomienie kierownictwa:

1. a) kierownik jest odpowiedzialny za podjęcie dalszych kroków w sprawie zgłoszonego incydentu.
2. b) kierownik może powołać zespół do zbadania sprawy, składający się z wyznaczonych pracowników

Rozmowa z dzieckiem i pracownikiem:

1. a) Kierownik przeprowadza rozmowę z dzieckiem, który doświadczył agresji, w obecności zaufanej osoby (np. rodzic, psycholog).
2. b) Następnie kierownik przeprowadza rozmowę z pracownikiem oskarżonym o agresję.

Powiadomienie rodziców:

1. a) Rodzice dziecka są niezwłocznie informowani o zaistniałej sytuacji.
2. b) Kierownik konsultuje się z rodzicami w zakresie dalszych działań.

Wsparcie dla dziecka

1. a) Dziecku, który doświadczyło agresji, oferowane jest wsparcie psychologiczne
2. b) W miarę potrzeby dziecko może otrzymać wsparcie zewnętrzne.

Konsekwencje dla pracownika:

1. a) W zależności od wyników śledztwa oraz powagi zachowania pracownika, mogą zostać zastosowane różne konsekwencje, począwszy od oficjalnej rozmowy i upomnienia, aż po zawieszenie w obowiązkach lub zwolnienie z pracy.
2. b) Jeśli sytuacja jest na tyle poważna, dyrektor/kierownik może podjąć decyzję o zgłoszeniu sprawy do odpowiednich organów, takich jak np. policja.

Monitoring sytuacji:

1. a) Kierownik wraz z pracownikami monitorują sytuację w podmiocie, aby zapobiec powtórzeniu się podobnych zdarzeń.
2. b) Pracownicy są regularnie szkoleni w zakresie komunikacji z dziećmi i odpowiedniego postępowania w trudnych sytuacjach.

Podstawa prawna: Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw

XI. Procedura udzielania pomocy dzieciom dotkniętym przemocą domową

Za udzielanie pomocy dzieciom dotkniętym przemocą domową odpowiedzialne są wszystkie osoby pracujące w podmiocie

Proces

1. Identyfikacja dziecka dotkniętego przemocą domową

Pracownicy powinni być wyczuleni na sygnały świadczące o tym, że dziecko może być dotknięte przemocą domową. Do takich sygnałów należą między innymi:

Nagłe zmiany w zachowaniu dziecka, takie jak wycofanie się, agresja, autoagresja, zaburzenia snu lub jedzenia.

Opowieści dziecka o zdarzeniach, które mogą świadczyć o przemocy, takich jak pobicia, bicie, poniżanie, wyzywanie.

Cielesne oznaki przemocy, takie jak siniaki, zadrapania, rany.

Jeśli pracownik zauważy u dziecka któryś z tych sygnałów, powinien porozmawiać z dzieckiem w sposób delikatny i wspierający, zapytać dziecko, czy wszystko jest w porządku i czy może mu pomóc.

2. Wykorzystanie procedury

Jeśli pracownik podejrzewa, że dziecko jest dotknięte przemocą domową, powinien powiadomić Kierownika. Kierownik powinien powiadomić o zaistniałej sytuacji odpowiednie służby, takie jak policja, prokuratura lub sąd rodzinny.

3. Udzielenie dziecku pomocy i wsparcia

Pracownik powinien zapewnić dziecku dotkniętemu przemocą domową wsparcie emocjonalne i pomoc w radzeniu sobie z trudnymi emocjami. Pracownicy powinni także stworzyć dziecku bezpieczne i przyjazne środowisko w podmiocie leczniczym.

W przypadku, gdy dziecko potrzebuje specjalistycznej pomocy, pracownicy powinni poinformować o tym Kierownika. Kierownik informuje o tej potrzebie pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej właściwego dla miejsca zamieszkania dziecka

Podstawa prawna:

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej

XII. Procedura składania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka. Procedura zawiadamianie sądu opiekuńczego

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka może złożyć każdy, kto posiada informacje o takim zdarzeniu. W tym celu można skontaktować się z:

- Policją
- Prokuraturą

Zawiadomienie można złożyć:

- ustnie - w formie rozmowy z funkcjonariuszem policji lub prokuratury
- pisemnie - w formie listu lub e-maila

Zawiadomienie ustne

W przypadku zawiadomienia ustnego należy podać jak najwięcej informacji o zdarzeniu, w tym:

- miejsce i czas zdarzenia
- osoby zaangażowane w zdarzenie

- rodzaj i charakter zdarzenia

Zawiadomienie pisemne

Zawiadomienie pisemne powinno zawierać następujące informacje:

- imię i nazwisko oraz adres zawiadamiającego
- miejsce i czas zdarzenia
- osoby zaangażowane w zdarzenie
- rodzaj i charakter zdarzenia

Wszczęcie postępowania

Po otrzymaniu zawiadomienia policja lub prokuratura dokona jego weryfikacji. Jeśli informacje zawarte w zawiadomieniu będą wskazywać na popełnienie przestępstwa, zostanie wszczęte postępowanie karne.

Procedura zawiadamiania sądu opiekuńczego

Kto może złożyć zawiadomienie?

Zawiadomienie o konieczności wszczęcia postępowania opiekuńczego może złożyć każdy, kto posiada informacje o zagrożeniu dobra dziecka. W tym celu można skontaktować się z:

- Sądem rodzinnym
- Ośrodkiem Pomocy Społecznej
- Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie
- Rzecznikiem Praw Dziecka

Zawiadomienie można złożyć:

- ustnie - w formie rozmowy z pracownikiem sądu rodzinnego
- pisemnie - w formie listu lub e-maila

Zawiadomienie ustne

W przypadku zawiadomienia ustnego należy podać jak najwięcej informacji o sytuacji dziecka, w tym:

- imię i nazwisko dziecka
- wiek dziecka
- środowisko rodzinne dziecka
- rodzaj i charakter zagrożenia dobra dziecka

Zawiadomienie pisemne

Zawiadomienie pisemne powinno zawierać następujące informacje:

- imię i nazwisko oraz adres zawiadamiającego

- imię i nazwisko dziecka
- wiek dziecka
- środowisko rodzinne dziecka
- rodzaj i charakter zagrożenia dobra dziecka

Wszczęcie postępowania

Po otrzymaniu zawiadomienia sąd rodzinny dokona jego weryfikacji. Jeśli informacje zawarte w zawiadomieniu będą wskazywać na konieczność wszczęcia postępowania opiekuńczego, zostanie ono wszczęte.

Oto kilka wskazówek, które mogą pomóc w złożeniu zawiadomienia:

- Bądź konkretny i podaj jak najwięcej informacji.
- Bądź wiarygodny i podaj źródła swoich informacji.
- Bądź przygotowany na to, że możesz zostać poproszony o udział w postępowaniu.

Pamiętaj, że każde dziecko ma prawo do bezpieczeństwa i opieki. Jeśli podejrzewasz, że dziecko jest krzywdzone, nie wahaj się zgłosić tego odpowiednim organom.

Podstawa prawna: Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw

XIII. Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

Zasady udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania powinny być jasne i przejrzyste. Należy zapewnić rodzicom i opiekunom łatwy dostęp do standardów, aby mogli je zaznajomić się z nimi i stosować w praktyce.

Zasady udostępniania standardów rodzicom i opiekunom powinny obejmować następujące elementy:

- Dostępność

Należy zapewnić rodzicom i opiekunom dostęp do standardów w formie papierowej i elektronicznej. Standardy powinny być dostępne w miejscu, w którym rodzice i opiekunowie mogą się z nimi zapoznać, np. w placówce, w której dziecko przebywa lub na stronie internetowej placówki.

Standardy ochrony dzieci w formie elektronicznej

- Jasność

Standardy powinny być sformułowane w jasny i przejrzysty sposób, aby rodzice i opiekunowie mogli je łatwo zrozumieć. Należy unikać stosowania specjalistycznego języka, który może być niezrozumiały dla rodziców i opiekunów.

- Krótkość

Standardy powinny być krótkie i zwięzłe, aby rodzice i opiekunowie mogli je łatwo przeczytać i zapamiętać.

- Aktualizacja

Standardy powinny być regularnie aktualizowane, aby uwzględniać zmiany w przepisach prawa lub w praktyce.

Sposób udostępniania standardów rodzicom i opiekunom może obejmować następujące metody:

- Rozdanie standardów rodzicom i opiekunom przy przyjęciu dziecka do placówki.
- Wywieszenie standardów w widocznym miejscu w placówce.
- Zamieszczenie standardów na stronie internetowej placówki.
- Organizowanie szkoleń dla rodziców i opiekunów na temat standardów.

Rodzice i opiekunowie powinni zostać poinformowani o możliwościach zapoznania się ze standardami ochrony dzieci. Należy zapewnić im również możliwość zadawania pytań i uzyskania wyjaśnień.

Ważne jest, aby rodzice i opiekunowie byli świadomi standardów ochrony dzieci. Dzięki temu będą mogli aktywnie uczestniczyć w ochronie bezpieczeństwa i dobrobytu swoich dzieci.

Podstawa prawna: Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw

XIV. Procedura udostępniania dzieciom-pacjentom standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania

1. Określenie celu standardów

Wyjaśnienie, dlaczego standardy są ważne i jak mogą pomóc dzieciom w procesie leczenia.

2. Dostosowanie treści do wieku

Przygotowanie materiałów w języku dostępnym i zrozumiałym dla dzieci, uwzględniając ich wiek i poziom rozwoju.

Użycie ilustracji, animacji, które pomogą w zrozumieniu przekazywanych treści.

3. Zapewnienie dostępu do informacji

Umieszczenie standardów w łatwo dostępnych miejscach, np. w poczekalniach, salach zabaw, na stronach internetowych szpitala/przychodni

Wykorzystanie aplikacji mobilnych lub gier edukacyjnych, które mogą w interaktywny sposób przedstawić standardy.

4. Włączenie rodziców i opiekunów w proces

Poinformowanie rodziców i opiekunów o standardach i zachęcenie ich do wspólnego zapoznawania się z nimi z dziećmi.

Organizacja spotkań edukacyjnych lub warsztatów, podczas których rodzice wraz z dziećmi mogą nauczyć się, jak stosować standardy w praktyce.

5. Stworzenie systemu wsparcia

Ustanowienie zespołu osób (np. pielęgniarki, psychologowie), które mogą pomagać dzieciom i ich rodzinom w zrozumieniu i stosowaniu standardów.

Zapewnienie możliwości zadawania pytań i wyrażania wątpliwości związanych ze standardami.

6. Monitorowanie i ocena

Regularne sprawdzanie, czy i jak standardy są rozumiane i stosowane przez dzieci oraz ich rodziny.

Zbieranie opinii i sugestii na temat ewentualnych modyfikacji czy ulepszeń.

7. Dostosowanie do indywidualnych potrzeb

Uwzględnienie specyficznych potrzeb zdrowotnych, kulturowych, językowych czy też emocjonalnych dzieci, tak aby każde z nich mogło skorzystać ze standardów.

8. Promocja standardów

Promowanie standardów jako elementu poprawiającego jakość opieki i leczenia, zarówno wśród personelu medycznego, jak i pacjentów oraz ich rodzin.

9. Szkolenie personelu

Zapewnienie personelowi szkoleń na temat sposobów komunikowania i edukowania dzieci i ich rodzin w zakresie standardów.

Wdrożenie takiej procedury wymaga współpracy różnych specjalistów z zakresu medycyny, psychologii, pedagogiki i innych, a także zaangażowania rodziców i opiekunów. Ważne jest, aby proces ten był elastyczny i dostosowywany do bieżących potrzeb i możliwości dzieci oraz ich rodzin.

Podstawa prawna: Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw

XV. Standardy opracowane dla dzieci- pacjentów

1. Prawa Dziecka

Każde dziecko ma prawo do opieki zdrowotnej świadczonej z poszanowaniem jego godności, prywatności oraz z uwzględnieniem jego potrzeb emocjonalnych i fizycznych.

Dzieci mają prawo do otrzymywania informacji o swoim stanie zdrowia i planowanym leczeniu w sposób dostosowany do ich wieku i zdolności rozumienia.

2. Bezpieczeństwo Fizyczne

Prawo do zapewnienia bezpiecznego środowiska, wolnego od zagrożeń fizycznych, oraz implementacja środków zapobiegawczych minimalizujących ryzyko wypadków i zranień.

3. Ochrona przed Nadużyciami

Zero tolerancji dla wszelkich form nadużycia, w tym przemocy fizycznej, emocjonalnej, seksualnej czy zaniedbania wobec dziecka

4. Poufność i Prywatność

Zapewnienie prywatności podczas badania i leczenia.

5. Wsparcie Emocjonalne i Psychologiczne

Dostęp do wsparcia psychologicznego dla dzieci

Organizacja zajęć i terapii wspierających dobrostan emocjonalny dzieci.

6. Komunikacja i Informacja

Placówka ma obowiązek w zakresie:

Dostarczania informacji o leczeniu i opiece w sposób jasny, zrozumiały i dostosowany do wieku dziecka.

Aktywnego słuchanie i odpowiadanie na pytania i obawy dzieci.

Włączenia rodziców i opiekunów w proces opieki nad dzieckiem, zapewniając im wsparcie i informacje potrzebne do aktywnego udziału.

Szanowania roli rodziców jako głównych opiekunów i partnerów w procesie leczenia.

Regularnego monitorowania skuteczności i przestrzegania standardów ochrony dziecka.

Wdrażania poprawek i ulepszeń na podstawie opinii dzieci, rodziców oraz personelu.

Gwarancji, że wszystkie skargi będą traktowane poważnie, szybko rozpatrywane i będą miały konsekwencje.

Podstawa prawna: Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw

XVI. Standardy ochrony małoletnich-wersja skrócona dla pacjentów

Czym są Standardy ochrony małoletnich?

Standardy ochrony małoletnich to zbiór zasad i procedur, które mają na celu ochronę dzieci przed krzywdzeniem, zaniedbaniem i wykorzystywaniem. Obowiązują one we wszystkich placówkach, w których przebywają dzieci, w tym w szpitalach, przychodniach i innych placówkach służby zdrowia.

Dlaczego Standardy ochrony małoletnich są ważne?

Dzieci są szczególnie narażone na krzywdzenie, zaniedbanie i wykorzystywanie. Standardy ochrony małoletnich mają na celu stworzenie bezpiecznego środowiska dla dzieci i zapobieganie krzywdzeniu.

Co mogą zrobić pacjenci, aby chronić dzieci?

Pacjenci mogą pomóc w ochronie dzieci poprzez:

- **Zwracanie uwagi na to, co dzieje się wokół nich.**
- **Zgłaszanie wszelkich podejrzanych zachowań.**
- **Bycie świadomym praw dziecka.**
- **Szanowanie dzieci i dorosłych.**

Co robić, jeśli pacjent podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone?

Jeśli pacjent podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone, powinien jak najszybciej zgłosić to odpowiednim osobom. W placówce służby zdrowia należy zgłosić to lekarzowi, pielęgniarce lub innej osobie personelu medycznego. Można również zgłosić to na policję lub do Rzecznika Praw Dziecka.

Pamiętaj!

- **Każde dziecko ma prawo do bezpieczeństwa.**
- **Krzywdzenie dziecka jest przestępstwem.**
- **Możesz pomóc w ochronie dzieci.**

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczości na tle seksualnym i ochronie małoletnich

XVII. Standardy ochrony małoletnich-wersja uproszczona dla dzieci

Standardy ochrony małych bohaterów!

Cześć! Jestem Kasia i chcę Wam opowiedzieć o Standardach ochrony małych pacjentów. To takie super zasady, które pomagają wszystkim dorosłym dbać o to, żebyście czuli się bezpiecznie i szczęśliwie.

Zasada 1: Dorośli pytają i słuchają.

Dorośli mogą o wszystko pytać, a Wy zawsze możecie im szczerze odpowiadać. Nawet jeśli coś Was zawstydza lub martwi, możecie o tym powiedzieć. Dorośli są po to, żeby Wam pomóc i chronić Was.

Zasada 2: Dorośli troszczą się o Wasze ciała.

Nikt nie ma prawa dotykać Was w taki sposób, który sprawia Wam przykrość lub dyskomfort. Wy decydujecie, kto może Was przytulać, głaskać i brać na ręce. Dorośli też powinni zawsze pytać o Waszą zgodę, zanim dotkną Waszego ciała.

Zasada 3: Dorośli mówią "nie" złym sekretom.

Jeśli ktoś każe Wam zachować tajemnicę, która Was martwi lub sprawia, że czujecie się źle, powiedzcie o tym zaufanemu dorosłemu. Dobre sekrety to takie, które sprawiają Wam radość i możecie się nimi dzielić z innymi. Złe sekrety to takie, które sprawiają Wam przykrość i musicie je opowiedzieć komuś dorosłemu.

Zasada 4: Dorośli pomagają małym bohaterom.

Jeśli coś Was boli, martwi lub czujecie się źle, powiedzcie o tym zaufanemu dorosłemu. Dorośli są po to, żeby Wam pomóc i sprawić, żebyście znów czuli się szczęśliwi i bezpieczni.

Pamiętajcie!

- Jesteście ważni i macie prawo czuć się bezpiecznie.
- Nikt nie ma prawa krzywdzić Was ani Waszych kolegów i koleżanek.
- Możecie zawsze powiedzieć o wszystkim zaufanemu dorosłemu.

Ja i inni dorośli są po to, żeby Was chronić!

XVIII. Najważniejsze prawa dziecka

- Prawo do ochrony przed wykorzystywaniem, przemocą i ponizaniem
- Prawo do nauki i informacji
- Prawo do odpoczynku i wolnego czasu
- Prawo do prywatności
- Prawo do swobodnego wyrażania własnych poglądów we wszystkich sprawach dotyczących dziecka
- Prawo do swobody myśli, sumienia i wyznania
- Prawo do specjalnej ochrony i pomocy ze strony państwa
- Prawo do zachowania godności, szczególnie dziecka psychicznie lub fizycznie niepełnosprawnego
- Prawo do ochrony zdrowia i opieki medycznej
- Prawo do otrzymywania pomocy i wsparcia od państwa, jeśli Ty i Twoja rodzina jesteście w trudnej sytuacji materialnej
- Prawo do ochrony przed konfliktem zbrojnym
- Prawo do ochrony w procesie karnym

Pamiętaj, że nie jesteś sam!

Jeśli doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem krzywdzenia innego dziecka to natychmiast zwróć się o pomoc do rodziców, wychowawcy klasy, pedagoga szkolnego, dyrektora szkoły lub do innej dorosłej osoby, której ufasz.

Możesz też skontaktować się z **Policją nr 112** lub zadzwonić po pomoc:

Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży : 116 111

Dziecięcy telefon zaufania prowadzony przez Rzecznika praw Dziecka : 800 12 12 12